

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 15. Semper enim pauperes habebitis vobiscum. v. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

mulieri innocenti, humilianti se coram me & vobis, vel benefaciendo mihi, vel pœnitentiam agendo sibi, & satisfaciendo, vos qui omnes illas virtutes non solum imitari & sed laudare deberetis ex mea quidem doctrina & exemplo, desinite ergo eam molestare ultra.

O Mitissime Iesu quot hodie homines sunt Christiani, qui ad fores suas prætereuntem calumniantur! quot sunt qui bene agentes in Ecclesia calumniantur! plebs suos mag. stratus, & principes: vnus ordo, alterum, vnus Religiosus alterum mordet, figulus figulo inuidet, garrit, loquitur iniquitatem magis quam æquitatem, diligit verba præcipitationis lingua dolosa! Vtinam etiam esset qui eos moneret, tu tuum murmuratorem suauiter monuisti: Da gratiam vt etiam sic cum proximo agam, si forte male agat, vel me offendat, omnem illi misericordiam impendam, vt conuerti possit, non autem vt torqueatur & in animo suo odio inardescat.

§. 14. *Bonum opus operata est in me. v. 6.*

Dolebat discipulus adhuc de effuso illo pretioso in Christi capite balsamo magno pretio diuendendo, ideo Christus addit causam, vt illius & similibus animos quieti reddat, dicens: *Bonum opus operata est in me*, non solum quod tam pretiosum vnguentum in mei gratiam fieri curarit, emiserit, & effuderit tam largiter, & cum summo amoris affectu in caput meum, sed etiam ideo quod non territa diris Iudæ execrationibus, nihil moram aliorum discipulorum vel irrisoribus vel murmurationibus perstiterit plena fide in me solum contenta quod boni consuleret ego ipsius ministerium mysterij plenum.

Eta fides & fide animata anima mea exurge: modo Deo placeas, charitas modum non habet, largiter effundamus quidquid optimum habemus in Christum, non attendendo quid expendamus. Sed cui & pro quo impendam? orna Ecclesias, allice per munera catechumenos, effunde necessaria & libellos oraturis. Cum hoc agis pretiosum effundis vnguentum quo vngi debet & vult Christus. Fides est non quæcunque sed per bona opera monstrata, qua vngitur Iesus, ex corde puro, sincero, permixta charitate, sic erit nardus spicatus pretiosus & pisticus quod ages, & fiet odor boni exempli in tota domo, quæ est ecclesia Christi. sic odorem dedit S. Benedictus, S. Bernardus S. Franciscus, Dominicus, Philippus Neri, Ignatius, Clara, Theresia & innumerabiles in hac domo, qui hodieque perferunt, contra factorem Martini Lutheri, Caluini & similibus apostatarum.

§. 15. *Semper enim pauperes habebitis vobiscum. v. 7.*

Pauperes vel spiritu & animo, vel corpore & diuitijs, imo inopes

fidei, spe, & charitatis, claudos, cæcos, nudos, in carceratos, obsessos quibus circumeundo post resurrectionem meam & ascensionem potestis bene facere, sanando, docendo, prædicando, catechizando baptizando, liberando, cibando, potando, vestiendo, visitando, consolando, ut, fratribus eiusdem naturæ, & fidei consortibus, & illis ministrandi occasio nunquam vobis deerit, mihi autem non semper poteritis corporale ministerium exhibere, non enim semper habebitis me in ista forma visibili. Nolite igitur indignari, quod mulier hæc dum corpore præsens sum corporale mihi exhibuit ministerium: veniet hora qua & vos similia facere optabitis sed non poteritis: Illis autem cum volueritis potestis bene facere semper, die ac nocte. Hoc tamen verbum tuum Domine, irritum voluerunt facere quidam qui à te & discipulis tuis abierunt: Andreas Carolstadius, & similes ei, qui inter Christianos nullum voluerunt esse pauperum, sed de alieno matrisupio ditare, ideo cito exciderunt isti falsi Apostoli.

O Iesu amabilissime, quis te pauperior? & invidetur tamen tibi à tuismet discipulis, elemosyna! adeo namque pauper effectus es, nostræque miseræ adeo gustasti amaritudinem, ut ipso natiuitatis tuæ tempore nec floccum haberes ex hereditate, nec vbi tenera & infantilia membra tua reponi & hospitio recipi potuissent, cum sis cæli terræque Dominus, hinc alieno in stabulo natus es & tenerrima membra tua in præsepe rigidum, vilescque panniculos quos sibi pijsissima Virgo detraxerat, collocari permisisti, & hunc ipsum indignum locum benedicta & vere pijsissima mater tua à bestijs irrationabilibus mutuata est: sicut nec modo in domo propria sed aliena, nec de penu proprio, cibo aut potu reficeris aut tractaris, sed uti pauperrimus & abiectissimus mundi hospitio exciperis. & invidetur tamen adhuc tibi!

O Bone Iesu, cuius non Religiosi emolliatur cor? non accendatur ad amorem paupertatis si ista videat & audiât, quis non moueatur ad compassionem, quando maximam paupertatem, admirabilem humilitatem & feruentissimum ergo nos attendimus amorem? nescio si homo est, qui hisce non commouetur.

§. 16. *Illis autem, cum volueritis, potestis benefacere. v. 7.*

Docemur hoc verbo, consilij esse; Benefacere pauperibus. ait enim, cum volueritis, potestis, oprandum est autem ut id velimus semper quamdiu occasionem habemus, non enim semper id poterimus. Hinc Salomon: *Non cesset manus tua: imo quodcumque potest manus tua incessanter operare: & ob id forte geminas homini manus natura tribuit, geminas aures, geminos*

B

oculos